

Universitatea *Spiru Haret*

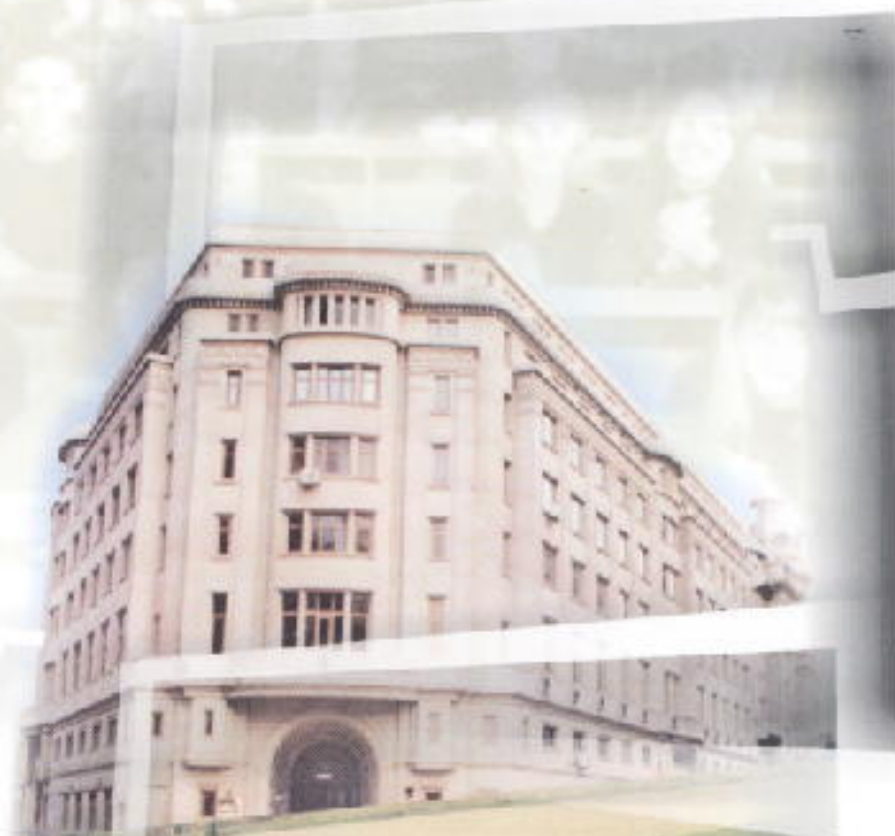
**ACREDITATA PRIN LEGEA NR. 443 DIN 5
IULIE 2002
PUBLICATA ÎN MONITORUL OFICIAL NR.
491 DIN 9 IULIE 2002**

**Articol despre Universitatea *Spiru Haret* apărut
în Actualitatea Academica
revistă editată de Consiliul Național de Evaluare
Academică și Acreditare
numărul III din iulie 2003**

ACTUALITATEA ACADEMICĂ

Anul II, Iulie 2003, Numărul 3

Consiliul Național de Evaluare Academică și Acreditare

Universitatea particulară "Spiru Haret"

Criza învățământului începe cu interesul statului față de economie

"Șansele de supraviețuire aparțin marilor universități"

Școala trebuie să servească interesele națiunii căreia îi aparține

Domnule rector. Ați ambiționat, și ați reușit, ca Universitatea "Spiru Haret" să fie cea mai mare instituție particulară de învățământ superior din țară. De curând, v-ați aflat la Lisabona unde, între multe altele, s-a discutat și despre necesitatea existenței unor mari universități, puternice, ca garanție a ratei

de supraviețuire în spațiul învățământului superior tot mai asaltat, în ultimii ani, de multinaționale oferitoare de educație. În acest context, aș vrea să vă cunosc părerea despre situația actuală a învățământului superior de la noi.

În linii mari, învățământului românesc nu se deosebește prea mult de învățământul universitar din toată lumea. Cu o singură condiție: să se respecte autonomia universitară. Acolo unde

Convorbire cu
prof.univ.dr. **Aurelian Bondrea**
rectorul **Universității particulare "Spiru Haret"**

Învățământul este încorsetat de reglementări perimate, de tendințe de centralism, care intervin în conținutul învățământului, unde sunt limitate inițiativele universităților, unde viața academică este condusă de la centru, este firesc ca și învățământul să-și arate slăbiciunile. În toată lumea, în învățământul superior, în special în cel privat, nu se pune problema sub nici o formă de limitare a autonomiei sale. Statul respectă autonomia universităților particulare, iar în SUA, **neametele statului în problemele universităților este prevăzut expres în lege.** Mă refer la aceea **lege generală a învățământului american** unde educația este înțeleasă în termeni foarte largi. **Este o lege cu o foarte mare stabilitate, în care nu se intervine sub nici o formă,** afară de unele interese impuse de progresul general al economiei, ori a intereselor monopolurilor capitaliste. **Învățământul se bucură de un mare respect și atenție din partea patronatelor.** Și nu întâmplător, întrucât el trebuie să răspundă progresului economiei naționale. Această cerință trebuie să fie valabilă pentru orice stat care dorește ca prin școală, în sens larg, să servească intereselor națiunii căreia îi aparține.

Criza școlii românești nu trebuie căutată în interiorul ei

În contextul acestei generoase deschideri pe care ați făcut-o, revenind acasă cum se spune, cum apreciați evoluția învățământului nostru care, asemenea celui european, trece printr-o mare criză subliniată și de Comisarul UE pe probleme de educație prin necesitatea existenței unor universități puternice. În spațiul învățământului particular românesc sunteți instituția cu cel mai mare număr de studenți. Cum se văd lucrurile din această postură?

Apropo de această apreciere. Ea ar trebui să convingă tuturor. Această instituție dacă este mare este așezată pe principiile non profitului. Aici nu s-a mâncat nici un ban. Toate veniturile s-au investit și reinvestit.

Sunt lucruri cunoscute domnule profesor. Întrebarea mea viza esența învățământului în condițiile actualei lupte pentru supraviețuire.

Esena crizei învățământului românesc nu trebuie căutată în interiorul său, ci **în economie. Criza începe cu atitudinea și interesul statului față de economie.** Criza economiei conduce la criza sănătății, a culturii, inclusiv la criza școlii de toate gradele. Accentul trebuie pus pe a găsi soluții de a readuce economia în situația de a oferi și statului posibilitatea să aibă un buget cât mai mare din care să se aloce o parte tot mai însemnată învățământului.

Dintr-un buget sărac nu poți da mare lucru

celorlalte sectoare cotate impropriu ca neproductive: școala, cultura, sănătatea. Din cauza unei economii necompetitive, care își caută de atâția ani drumul, noi am ajuns la această criză. Cred însă că nu trebuie să disperăm. Există condiții de a se revigora economia. Trebuie să existe mai mult interes din partea tuturor organismelor statului, de la președinte, prim-ministru, restul guvernului, până la ultimul funcționar public, de a lichida toate canalele corupției care au înghițit o foarte mare parte din veniturile statului, inclusiv din contribuția cetățenilor. Pe măsura închiderii acestor „supape” și creării condițiilor ca instituțiile private să se dezvolte, să li se creeze cadrul legal de a-și pune inițiativele în valoare, va crește și bugetul, implicit cota ce ar trebui să revină învățământului.

Pentru a supraviețui, învățământul trebuie să fie: ieftin, eficient, cu dotări de ultimă oră

Enunțurile exprimate de dumneavoastră sunt corecte pe fondul nevoii acute de creștere a finanțării școlilor de către economie. Nu aș vrea să cantonăm atât în domeniul demersurilor ce trebuie făcute la nivelul școlii. Revin la Lisabona unde Vivian Reding a atenționat guvernele naționale asupra globalizării demersului educațional. Nu întâmplător am început discuția cu șansele de supraviețuire care aparțin marilor universități. M-ar interesa în acest context părerea dumneavoastră referitoare la discuțiile care se poartă cu tot mai multă insistență în ultima vreme referitoare la realizarea unor unificări, a unor fuziuni, a unor alianțe sau consorții academice.

Ne cunoaștem de multă vreme, așa că pot discuta deschis. Consorțiile au apărut tot pentru economie, din necesitatea marilor monopoluri capitaliste existente în domeniile cheie de unde se obțin profituri uriașe. Scopul lor, pe piața concurenței, este de a falimenta unitățile mici. Rămân cele puternice, cu mari posibilități de dezvoltare. **Învățământul nu merge pe aceste principii.** Nu există nicăieri consorții în domeniul învățământului. El este non profit în toată lumea. Nu se pune problema stabilirii unor prețuri de monopol care să domine o piață. Învățământul este legat de alte coordonate. **El trebuie să fie cât mai ieftin pentru cei dornici de a studia, cât mai eficient din punctul de vedere al dotărilor, de a fi în pas cu noile tehnologii care produc profunde mutații, inclusiv în sfera educației.** Începând cu banala și tradițională tablă care, iată, de curând, a fost înlocuită cu alta, electronică, ce oferă multiple posibilități de racordare la calculator, internet, televiziune.

„Consoțțiile”... nu cred că vor rezolva ceva

Lăsând la o parte latura politizantă a termenului de consoțiu, pericolul de dispariție a micilor universități este o realitate. Dacă am reținut corect, ați afirmat: „Învățământul trebuie să fie accesibil solicitanților, dar și în pas cu noile tehnologii”. Știți mai bine ca mine că una dintre cerințele de fezabilitate ale oricărei școli este de a pregăti cadre nu pentru ieri sau astăzi, ci pentru mâine. Cerințe care se pot realiza numai beneficiind de noi tehnologii, în ultimă instanță de bani. Apoi, în condițiile existenței unui număr mare de universități publice și particulare, cu profiluri și specializări identice, cu colective didactice aproape aceleași, cu fonduri puține, în condițiile unei competiții tot mai acute între universități pe același eșantion de absolvenți de liceu, cum se poate realiza ceea ce spuneți? Cu ce argumente pledați, pro sau contra, reunirii forțelor de cercetare, a resurselor financiare mici sub o singură mare și puternică umbrelă academică?

Nu întâmplător am spus că ne știm de mult. Remarc că nu ați renunțat să puneți degetul pe rană. Sunt de acord cu tot ce ați spus. Există câteva cauze pentru care acest deziderat nu se realizează. În România este vorba de existența a două categorii de instituții de învățământ superior: publice și particulare. Dacă se pune problema fuzionării, corect argumentată de dumneavoastră, aș mai face o disociere: și între instituțiile publice există deosebiri fundamentale. Unele sunt și au rămas de tradiție, altele sunt firave apariții în peisajul comunităților academice. Mă refer la cele apărute peste noapte, fără bază materială, fără sedii. Unele au apărut în orașe care nu au avut tradiția unor centre universitare și, de ce să nu o spun, nici nu li s-au creat noilor apărute condiții să se dezvolte rapid pentru a intra în competiție cu cele existente. Nu cred că apariția consoțiilor va rezolva ceva în condițiile în care bugetul alocat rămâne același.

Dacă aveți rețineri față de termenul consoțiu, vă propun să-l înlocuim cu unificarea, cu alianță... Și unificarea își are limitele ei. Unificarea, de pildă, poate conduce la unele economii, dar insuficiente însă, pentru că baza se află tot în ceea ce se primește de la bugetul statului. La toate universitățile publice, mari sau mici, cheltuielile sunt aproape aceleași.

Dacă aveți rețineri față de termenul consoțiu, vă propun să-l înlocuim cu unificarea, cu alianță...

Și unificarea își are limitele ei. Unificarea, de pildă, poate conduce la unele economii, dar insuficiente însă, pentru că baza se află tot în ceea ce se primește de la bugetul statului. La toate universitățile publice, mari sau mici, cheltuielile sunt aproape aceleași.

Poate nevoile sunt aceleași, dar ponderile sunt diferite.

Corect. Nevoile sunt aceleași, pentru că toate au nevoie de aceleași tehnologii pentru calitatea învățământului. Niciodată, cu același buget, universitățile mici nu vor putea beneficia de fonduri pentru tehnologii performante.

Soluția corectă: unificarea cu universitățile mari

Și în aceste condiții ce rămâne de făcut?

În aceste condiții cred că este corectă unificarea cu universitățile de mari dimensiuni. Dar cele de stat să se unifice cu cele particulare, nici vorbă.

Nu cred că ar trebui să existe vreo temere în acest sens. Discutăm despre un aspect care preocupă lumea academică în general, chiar dacă există și situații în care unii refuză fie și măcar discutarea lui.

Nu intenționez să dau sfaturi pentru cei de la stat.

Sunt convins că nimeni din lumea academică nu ar interpreta așa o discuție de principiu. Și, oricum, la fel stau lucrurile și la particular. Cunoașteți prea bine că sunt, și nu puține, destule universități mici, cu număr mic de specializări și firește, cu un număr tot mai redus de studenți.

Problemele universităților, le rezolvă viitorii studenți

Nici pentru universitățile particulare nu este o formulă. Vreau să vă spun că problema unor universități mari sau mici o rezolvă candidații.

Ce aveți în vedere când spuneți asta?

Orice tânăr care accede la studii superioare merge la universitățile care sunt cel mai bine dotate, care au cele mai bune cadre didactice, care asigură un învățământ de calitate.

Și cum află un astfel de tânăr toate aceste detalii?

Să vă spun cum am ajuns noi o mare universitate. Prin politica, prin managementul caracteristic nouă, de a crea condiții dintre cele mai bune de studiu. Am pornit de la zero. Nu am primit nimic de la stat, nu am avut nici o sponsorizare, nici o dotare și nu am beneficiat de nici un credit. Ca om de învățământ, știind care sunt cerințele de bază, am început prin a crea condiții. Ca să înțelegeți și mai bine, vă voi spune că în primul an de activitate, cadrele didactice au lucrat fără salariu. Asta în condițiile în care am avut 25 de academicieni. La fel ar fi putut face, sau pot face și ceilalți.

Istoria devinerii universității pe care o conduceți este cunoscută. Spuneți însă că cei care vor să urmeze studii superioare merg la universitățile despre care află că sunt cei mai bine dotate. Pentru economia dialogului, accept acest punct de vedere. Vă voi spune însă, chiar dacă acest lucru îl cunoașteți foarte bine, că nu sunteți singurul cu dotări de excepție: de la sediu, la dotările didactice. Mentalitatea multor tineri are, din nefericire, alte elemente de raportare: exigență minimă, sau de loc, și taxe mici.

Unificarea administrativă – un demers periculos

Nu este adevărat. Fiecare universitate își face propria publicitate. De felul în care și-o face depinde succesul.

Sunt cazuri, dar le cunoașteți foarte bine, în care unele universități ocupă pagini întregi de ziare cu o publicitate amăgitoare; altele, care neavînd nici măcar o specializare autorizată, inventează formule care de care mai „attractive” pentru a vinde naivilor doar iluzii. Dar nu asupra lor aș vrea să stăruim, pentru că, în final, fiecare își plătește, într-o formă sau alta, taxa pe prostie. Aș vrea să stăruim asupra cazurilor oneste, cu o dotare corespunzătoare sub toate aspectele, dar care, din lipsă de candidați – bazinul unei cohorte devine, de la an la an tot mai mic – sunt nevoite să și reducă activitatea. Care va fi viitorul acestora?

Sunt de acord cu toate argumentele prezentate de dumneavoastră, le susțin, cu excepția unui singur demers periculos: **unificare administrativă pe bază de consorții**. Restul, nu mai am ce adăuga. Sunt de acord cu dumneavoastră.

Propuneți un alt termen în locul consorțiului?

În primul rând trebuie reconsiderată ideea că studenții nu cunosc bine ce se întâmplă în interiorul universităților. La mine există un criteriu: discuții cu candidații. Sunt profesori, prorectori care, în toată perioada înscrierii, stau de vorbă cu ei răspunzând la toate întrebările. Și eu particip la astfel de discuții în perioada de înscriere. Din discuțiile avute cu tinerii a reieșit că înainte de a veni aici au fost la toate universitățile, s-au interesat dacă profesorii care predau sunt titulari la noi sau la alte universități. Asta este prima întrebare pe care o pun.

Îngăduiți-mi să am rezerve în legătură cu acest detaliu al titularizării.

Este o realitate. Au aflat și ei din presă că sunt profesori care predau la mai multe universități și este firesc să și pună întrebarea: când au timp

pentru a mai preda? Dacă nu credeți, vă invit să participați la astfel de discuții. Pentru că timpul și calitatea creează renumele unei instituții și orice părinte se interesează de binele copilului său.

„O idee care nu va fi agreată: viitorul aparține universităților particulare”

Incontestabil, dar vă evidențiam un aspect: care, inexorabil, va afecta – într-o mai mare sau mai mică măsură – toate universitățile, inclusiv pe dumneavoastră: diminuarea serilor de absolvenți, apoi mutațiile tot mai profunde care se petrec în învățământul superior – de la transformarea lui tot mai evidentă într-un învățământ de masă, până la escaparea piețelor educaționale de marii furnizori ai tehnologiilor virtuale de învățare. Pentru a supraviețui, trebuie făcut ceva.

Dumneavoastră spuneți niște adevăruri incontestabile pe care vi le-aș fi spus și eu.

Pentru asta am și venit. Să aflui de la conducătorul unei instituții de învățământ superior particulare eventuale soluții într-o problemă de interes general.

Am să enunț acum o idee care nu o să fie agreată: ar exista o soluție pe care să și-o însușească guvernul actual sau viitor: **viitorul aparține universităților particulare!** Ar trebui ca legislația care se pregătește, să pună accent pe **autonomia universităților publice**. Am participat de un an și jumătate la reuniunile Consiliului Național al Rectorilor. Toți rectorii ridică această problemă pentru că sunt încorsetați de birocrăția existentă în administrația centrală, în menținerea mentalității conform căreia universitățile nu s-ar putea conduce singure. În minister, cunosc bine situația pentru că am lucrat zeci de ani, cadrul didactic, oricât de bun ar fi și oricâte idei inovatoare ar avea, devine un funcționar, un executant. Mai mult, se creează o seamă de suspiciuni în legătură cu ce se întâmplă prin universități. Toate universitățile din lume se autoconduc. **Cred că la noi a sosit clipa ca universităților de stat să li se dea posibilitatea de a se administra singure**, de a-și face venituri proprii și, în ultimă instanță, de ce să nu devină particulare? Atunci ar fi o mai mare emu-

Vă prezentăm

lație între marile universități. Și vă spun sigur că ar rămâne numai cele mari.

Birocrația macină învățământul

Și cu cele mici ce s-ar întâmpla?

S-ar contopi cu cele puternice. Atunci ar exista cu adevărat o competiție.

Acum nu este competiție?

Nu este. Deja s-au transformat multe dintre cele publice într-un hibrid particular. Acum se degradează învățământul pentru că și universitățile mari au ajuns, neavând bani de la buget, să nu mai țină seamă că au moștenit un patrimoniu care, pe măsură ce crește numărul de studenți, devine tot mai insuficient. Au nevoie de bani pentru dezvoltare. Din PIB, învățământului îi revine tot mai puțin și nu vor avea niciodată atâția bani încât să concureze cu cel particular, să introducă noile tehnologii. Nu vedeți? Ele nu au avut posibilitatea să meargă nici la Târgul educației de la Lisabona, unde au venit 300 de universități. Ce exemplu mai bun despre sistemul birocratic din învățământul superior vreți să vă dau decât faptul că de mai bine de un an se tot discută despre legea învățământului superior și nu se ajunge la nici un rezultat. Se discută o lege de care nu mai este nevoie. Toți rectorii o resping. Nu mai există legi pentru învățământul superior. Este suficientă legea existentă. De altfel, în proiectul care se tot discută nu există nici o prevedere pentru universitățile particulare. Și atunci pentru ce-mi trebuie mie această lege? Nu am nevoie de ea.

Dacă am înțeles bine, punctul de vedere care spuneți că nu va conveni este ca universitățile publice să devină particulare.

Au și ajuns. Cele mai multe universități publice au un număr dublu de studenți cu plată, iar taxele percepute de acestea sunt mai mari decât la mine.

Sunteți rectorul unei universități particulare cu cel mai mare număr de studenți. Sunteți un lider în domeniu.

Sunt conștient de lucrul acesta. Am peste 30.000 studenți

Cum vă privesc colegii de la celelalte universități?

În general sunt apreciat foarte bine. Numai că unii se tem de concurență. Dar concurența tot rămâne, dar una loială. Se știe că aici oferim toate condițiile. Iată, sunt singura universitate pregătită pentru învățământul la distanță, iar la Târgul educației de la Lisabona am constatat că nu sunt cu nimic mai prejos de alte mari universități. Viitorul învățământului în lume este învățământul la distanță.

Globalizarea va impune calitatea

Dar din punctul de vedere al calității pregătirii cursanților nu se va degrada?

Vă crește calitatea. În primul rând pentru că și tendințele acestea de globalizare ale învățământului vor impune calitatea iar cursanții îl agreează pentru că vitală pentru ei este și existența unui loc de muncă. De altfel, convine sau nu, și învățământul de zi a devenit tot la distanță, întrucât frecvența nu este obligatorie. Diferența între cele două forme va dispărea.

Pentru a conchide, în situația când, din numeroasele motive amintite pe parcursul discuției noastre, unele universități, pentru a nu fi nevoite să-și restrângă tot mai mult activitatea sau să-și închidă porțile, vor dori să se unească cu „Spiru Haret”, care ar fi răspunsul dumneavoastră?

Nu se pune problema de a-i primi sau nu. Au avut loc unele discuții. Dar toți doresc să rămână cu patrimoniul pe care-l au și nu vor avea nici un aport în privința bazei materiale. Nu s-a concretizat nimic. Problema care trebuie luată în discuție este dorința studenților.

Dar specializarea Artele spectacolului preluată de la universitatea Ecologică?

Întrucât o astfel de facultate nu aduce nici un venit, întreținerea lor făcându-se din alte resurse, rectorul de acolo a dorit să renunțe la ea. Fiind și om de cultură, nu am avut nimic împotriva să sprijin această specializare, însă a fost inclusă în hotărârea de guvern fără ca eu să o cer. Nu am primit nimic, nu s-a venit cu nici o bază materială.

Dar în situația altor universități, cu specializări similare celor de aici, care s-ar afla în mare dificultate, le-ați primi?

Sincer, nu cred că cineva ar dori așa ceva. Au venit destui la mine punând problema că nu vor să aibă necazuri cu studenții și mi-au cerut să-i preiau. Iar discuțiile s-au terminat așa: studenții decid, ei trebuie să-și aleagă universitatea. Dacă vor să vină la mine și am condiții, nu-i resping.

Fiind o instituție non profit, cum puteți prelua masa de studenți care și-ar manifesta dorința de a veni aici fără a încălca alte prevederi care vă încorsetează?

Nu voi face nimic în afara prevederilor legii. Nu vreau să înrăutățesc calitatea învățământului meu. Numai în condițiile pe care le impun eu și a posibilităților pe care le am îi voi primi pe tinerii care vor să învețe.

George Andrei

Sala Senatului și
a Consiliului Universității

Macheta viitorului campus

Universitatea "Spiru Haret"

Conducerea universității

Prof.univ.dr. Aurelian Bondrea	RECTOR	Prof.univ.dr.Nicolae Radu	PRORECTOR
Prof.univ.dr.Elena Bălan	PRORECTOR	Prof.univ.dr.Ion Rebedeu	PRORECTOR
Prof.univ.dr.Olga Duțu	PRORECTOR	Prof.univ.dr.Corneliu Turianu	PRORECTOR
Prof.univ.dr.Constantin Mecu	PRORECTOR	Prof.univ.dr.Gheorghe Uglean	PRORECTOR
Prof.univ.dr.Alexandru Mureșan	PRORECTOR	Prof.univ.dr. Petru Lisievici	SECRETAR ȘTIINȚIFIC
Prof.univ.dr.Grigore Posea	PRORECTOR		

Între primele instituții particulare de învățământ superior care au apărut la începutul deceniului trecut s-a aflat și actuale Universitate « Spiru Haret » aflată, acum, în cel de-al 13 an de existență.

După parcurgerea tuturor etapelor, de loc ușoare, ale evaluării specializărilor existente în Legea nr.88 din 1993, prin Legea nr.443 din iulie 2002 universitatea este acreditată și inclusă în sistemul național de învățământ.

În cei treisprezece ani de existență, Universitatea « Spiru Haret », care cuprinde 28 de facultăți și 29 specializări, a ajuns să fie cea mai mare instituție de învățământ particular având filiale în șase județe, în care studiază circa 30.000 studenți îndrumați de 1.400 cadre didactice și cercetători.

Din datele oferite de conducerea instituției, pentru dezvoltarea și modernizarea bazei materiale au fost făcute investiții de peste 1.500 miliarde lei, efort financiar care face ca, în prezent, universitatea să dețină în proprietate 15 spații de învățământ, 3 cămine pentru cazarea în condiții optime a 1.200 studenți, două complexe multifuncționale în București și Brașov, editură și tipografie care asigură întregul necesar de carte și manuale universitare. În legătură cu aceasta din urmă se cuvine menționat că anul trecut a tipărit 160 cursuri universitare într-un tiraj de

150.000 exemplare al căror preț, pentru studenți, se situează cu 30 la sută mai puțin decât în librării. Din planul editorial pe acest an de 180 de cursuri, 53 au și fost tipărite. Se mai cuvine menționat propriul post național universitar și cultural de televiziune tvRM, precum și săptămânalul Opinia Națională distribuit gratuit.

În precedentul an universitar, studenților ale căror rezultate la învățătură s-au plasat în plaja mediilor peste nota 9, li s-au acordat burse de merit a căror valoare a depășit 1,3 miliarde lei. Tot de anul trecut, la anumite specializări, studenții proveniți din mediul rural beneficiază de o reducere cu 50 la sută a taxei de școlarizare.

De dată relativ recentă, « Spiru Haret » dispune de un nou și modern sediu în str. Ion Ghica care, datorită dotărilor aparte de care dispune, a devenit Palatul Științei și Culturii al Fundației România de Măine în cadrul căreia își desfășoară activitatea și universitatea.

Pe planșeta viitorului se află, de mai mulți ani, proiectul viitorului campus universitar care va cuprinde noi spații de învățământ și cercetare, un spital clinic universitar, un cămin studentesc cu o mie de locuri, un modern centru de conferințe, precum și un hotel de patru stele destinat visiting professors.

BUCUREȘTI

FACULTATEA DE LIMBĂ ȘI LITERATURĂ ROMÂNĂ

Adresa: str. Ion Ghica nr.13, tel. 314.00.75, 314.00.76/145, e-mail: ushlr@spiruharet.ro

Decan: prof.univ.dr. **Ion Toma**

SPECIALIZAREA:

Limba și literatura română-
O lb.și lit.străină (engleză, franceză)

FACULTATEA DE LIMBI ȘI LITERATURI STRĂINE

Adresa: str. Ion Ghica nr.13, tel. 314.00.75, 314.00.76/300,131, e-mail: ushlls@spiruharet.ro

Decan: conf.univ.dr. **Domnica Șerban**

SPECIALIZAREA:

O limbă și literatură străină A (engleză, franceză)-O limbă și literatură străină B (franceză, engleză, germană, spaniolă, italiană, rusă, latină).

FACULTATEA DE ISTORIE

Adresa: str. Ion Ghica nr.13, tel. 314.00.75, 314.00.76/162, e-mail: ushi@spiruharet.ro

Decan: prof.univ.dr.

Gheorghe Onișoru

SPECIALIZAREA: Istorie.

FACULTATEA DE MATEMATICĂ-INFORMATICĂ

Adresa: str. Ion Ghica nr.13, tel. 314.00.75, 314.00.76/306, e-mail: ushmi@spiruharet.ro

Decan: prof.univ.dr. **Rodica Trandafir**

SPECIALIZAREA:

Matematică-informatică.

FACULTATEA DE TEATRU

Adresa: str. Ion Ghica nr.13, tel. 314.00.75, 314.00.76/185, e-mail: usht@spiruharet.ro

Decan: conf.univ.dr. **Lucia Mureșan**

SPECIALIZAREA:

Artele spectacolului de teatru.

FACULTATEA DE ARHITECTURĂ

Adresa: str. Ion Ghica nr.13, tel. 314.00.75, 314.00.76/229, e-mail: usharh@spiruharet.ro

Decan: prof.univ.dr.

Cornel Dumitrescu

SPECIALIZAREA: Arhitectură.

FACULTATEA DE SOCIOLOGIE-PSIHLOGIE

Adresa: b-dul Basarabia nr.256, tel.255.60.95, e-mail: ushsp@spiruharet.ro

Decan: prof.univ.dr.

Mihaela Minulescu

SPECIALIZAREA:

Sociologie-Psihologie.

FACULTATEA DE EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

Adresa: b-dul Energeticienilor nr.9-11, tel: 346.64.14, e-mail: ushefs@spiruharet.ro

Decan: prof.univ.dr. **Septimiu Todea**

SPECIALIZĂRI:

Educație fizică și sport, Kinetoterapie

FACULTATEA DE MEDICINĂ VETERINARĂ

Adresa: str. Jandarmeriei nr.2, tel: 230.69.16,

e-mail: ushmedvet@spiruharet.ro

Decan: prof.univ.dr. **Toma Coman**

SPECIALIZAREA:

Medicină veterinară.

FACULTATEA DE FILOZOFIE ȘI JURNALISM

Adresa: Complexul universitar „Spiru Haret”, Splaiul Independenței nr.313, tel.410.39.13/111, e-mail: ushfj@spiruharet.ro

Decan: prof.univ.dr. **Ioan Roșca**

SPECIALIZAREA: Filozofie-Jurnalism.

FACULTATEA DE FINANȚE ȘI BĂNCI

Adresa: Complexul universitar „Spiru Haret”, Splaiul Independenței nr.313, tel.410.39.13/130, e-mail: ushfb@spiruharet.ro

Decan: prof.univ.dr. **Gheorghe Pistol**

SPECIALIZAREA: Finanțe și bănci

FACULTATEA DE MANAGEMENT FINANCIAR-CONTABIL

Adresa: Complexul universitar „Spiru Haret”, Splaiul Independenței nr.313, tel.410.43.70/113,115, e-mail: ushmfc@spiruharet.ro

Decan: prof.univ.dr. **Gheorghe Zaman**

SPECIALIZAREA:

Contabilitate și informatică de gestiune

FACULTATEA DE MARKETING ȘI COMERȚ EXTERIOR

Adresa: Complexul universitar „Spiru Haret”, Splaiul Independenței nr.313, tel.410.51.62, e-mail: ushmce@spiruharet.ro

Decan: conf.univ.dr.
Aurelian A. Bondrea

SPECIALIZAREA: Marketing

FACULTATEA DE MUZICĂ

Adresa: Palatul Sporturilor și Culturii, Parcul Tineretului, tel: 330.40.40/266, e-mail: ushm@spiruharet.ro

Decan: prof.univ.dr. **Carmen Stolanov**

SPECIALIZAREA: Pedagogie muzicală

FACULTATEA DE DREPT

Adresa: Șoseaua Berceni nr.24, tel: 334.44.19/123, 124, e-mail: ushbd@spiruharet.ro

Decan: prof.univ.dr.
Gheorghe Diaconescu

SPECIALIZAREA: Drept.

FACULTATEA DE GEOGRAFIE

Adresa: Palatul Sporturilor și Culturii, Parcul Tineretului, tel: 330.04.20, 330.40.40/237, e-mail: ushg@spiruharet.ro

Decan: conf.univ.dr. **Ion Povară**

SPECIALIZAREA: Geografie.

FACULTATEA DE RELAȚII INTERNATIONALE ȘI STUDII EUROPENE

Adresa: Șoseaua Berceni nr.24, tel: 334.62.05 / 123, e-mail: ushrise@spiruharet.ro

Decan: prof.univ.dr.
Mihai Constantinescu

SPECIALIZAREA: Relații
internationale și studii europene.

Sediul televiziunii "România de Măine"
din șos. Berceni, nr. 94

Cartina și căminul
universității "Spiru Haret"

BRASOV

FACULTATEA DE CONTABILITATE ȘI FINANȚE

Adresa: str. Turnului nr.5,
tel: 0268-42.04.37,
e-mail: ushcfbv@spiruharet.ro

Decan: prof.univ.dr. **Constantin Posea**

SPECIALIZAREA: Contabilitate și
informatică de gestiune

FACULTATEA DE PSIHLOGIE-PEDAGOGIE

Adresa: str. Turnului nr.5,
tel: 0268-42.04.37,
e-mail: ushppbv@spiruharet.ro

Decan: conf.univ.dr. **Cornelia Tatu**

SPECIALIZAREA:
Psihologie-Pedagogie

FACULTATEA DE ȘTIINȚE JURIDICE ȘI ADMINISTRATIVE

Adresa: str. Turnului nr.5,
tel: 0268-42.04.37,
e-mail: ushsabv@spiruharet.ro

Decan: prof.univ.dr. **Ioan Condor**

SPECIALIZĂRI:
Administrație publică, Drept

FACULTATEA DE MANAGEMENT

Adresa: str. Turnului nr.5,
tel: 0268-42.04.37,
e-mail: ushmbv@spiruharet.ro

Decan: prof.univ.dr. **Ion Petrescu**

SPECIALIZAREA: Management.

FACULTATEA DE FINANȚE ȘI BĂNCI

Adresa: str. Tudor Vladimirescu nr.80,
tel: 0258-71.12.31,
e-mail: ushfbbj@spiruharet.ro

Decan: prof.univ.dr.
Gheorghe Trandafir

SPECIALIZAREA: Finanțe și bănci

BLAJ

CĂMPULUNG MUSCEL

FACULTATEA DE CONTABILITATE ȘI FINANȚE

Adresa: str. Traian nr. 223,
tel: 0248-51.22.84,
e-mail: ush_conta@spiruharet.ro

Decan: prof.univ.dr. **Constantin Clotel**

SPECIALIZĂRI:

Contabilitate și informatică de
gestiune, Finanțe și bănci

RÂMNICU- VALCEA

FACULTATEA DE CONTABILITATE ȘI FINANȚE

Adresa: b-dul gl. Praporgescu nr.46,
tel: 0250-73.30.74,
e-mail: ushcvl@spiruharet.ro

Decan: prof.univ.dr.
Gheorghe Răboacă

SPECIALIZĂRI:

Contabilitate și informatică de
gestiune, Finanțe și bănci

FACULTATEA DE DREPT

Adresa: b-dul gl. Praporgescu nr.46,
tel: 0250-73.30.74,
e-mail: ushdvl@spiruharet.ro

Decan: conf.univ.dr. **Viorel Stănoiu**

SPECIALIZAREA: Drept

CONSTANTA

FACULTATEA DE DREPT

Adresa: str. Unirii nr.32-34,
tel: 0241-54.50.15,
e-mail: ushdcta@spiruharet.ro

Decan: prof.univ.dr. **Ion Bitoleanu**

SPECIALIZAREA: Drept

FACULTATEA DE CONTABILITATE ȘI FINANȚE

Adresa: str. Unirii nr.32-34,
tel: 0241-54.50.15,
e-mail: ushcfcta@spiruharet.ro

Decan: prof.univ.dr. **Ștefan Florea**

SPECIALIZĂRI:

Contabilitate și informatică de
gestiune, Finanțe și bănci

FACULTATEA DE CONTABILITATE ȘI FINANȚE

Adresa: str. Brazda lui Novac nr.4,
tel: 0251- 19.82.65,
e-mail: ushcfcr@spiruharet.ro

Decan: prof.univ.dr. **Petre Barțaș**

SPECIALIZĂRI:

Contabilitate și informatică de
gestiune, Finanțe și bănci

CRAIOVA

FACULTATEA DE DREPT

Adresa: str. Brazda lui Novac nr.4,
tel: 0251- 19.82.65,
e-mail: ushdcr@spiruharet.ro

Decan: conf.univ.dr. **Gheorghe Bica**

SPECIALIZAREA: Drept.

Fotografii de Dan Borzan